

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.“
(Židom 13:8)

OBEŽNÍK

August 2016

Starý a Nový zákon a dediči Boží

Veľmi srdečne vás všetkých zdravím Slovom z listu Židom 1:1-2:

„Kým za dávna mnoho ráz a mnohým spôsobom hovorieval Boh otcom v prorokoch, za týchto posledných dní nám hovoril v Synovi, ktorého ustanovil za dediča všetkého, skrze ktorého učinil aj veky...“

Biblia pozostáva zo Starého a Nového zákona. Boh v Starom zákone skrze prorokov stanovil, čo zamýšľa vo Svojom spásnom pláne. V Novom zákone je od prvej kapitoly podaný dôkaz, že sa naplňa všetko, čo Boh v Starom zákone zaslúbil. Tak, ako posledná vôľa a testament presne určujú, kto sú dediči a čo každej osobe patrí, tak On vo Svojom Slove nechal napísať, čo je určené pre Izrael a čo pre Cirkev z národov.

V 1. Mojžišovej 15:4 dal Boh Abrahámovi, otcovi viery, zaslúbenie, že mu daruje prirodzené dedičstvo. „*A uveril Hospodinovi a On mu to počítal za spravodlivosť.*“ (v. 6) V 1. Mojžišovej 18:10 čítame: „*Istotne sa navrátim k tebe podľa času života, a hľa, Sára, tvoja žena, bude mať syna.*“ U Abraháma pôsobila s vierou i poslušnosť, preto bol dokonca pripravený obetovať Izáka, svojho dediča: „*...rozumujúc tak, že Boh je mocný aj z mŕtvych vzkriesiť, odkiaľ si ho aj odniesol v podobenstve.*“ (Žd 11:19) Pre poslušnosť jeho viery Pán sám prisahal, že v ňom požehná všetky národy zeme: „*Na seba samého som prisahal, hovorí Hospodin, lebo preto, že si učinil túto vec a neodoprel si mi ani svojho syna, toho svojho jediného, požehnám, áno požehnám ťa a rozmnožíš rozmnožím tvoje semeno tak, že ho bude ako hviezd na nebi čo do počtu a ako piesku, ktorý je na brehu mora, a tvoje semeno zdedí bránu svojich nepriateľov, a v tvojom semene budú požehnané všetky národy zeme, pretože si poslúchol na Môj hlas.*“ (1M 22:15-19)

Apoštol Pavol v súvislosti s Božou vernosťou a pravdivosťou píše: „*A preto, že Boh chcel zvrchovane ukázať dedičom zaslúbenia nezmeniteľnosť Svojej rady, vložil do toho prísahu.*“ (Žd 6:13-17)

V liste Galaťanom 3:7 opisuje veriacich ako „synov Abraháma“ a potom zdôrazňuje vo verši 29: „*A jestli ste vy Kristovi, tedy ste semenom Abrahámovým a podľa zaslúbenia dedičmi.*“ Píše o Kristovom tajomstve s Cirkvou: „...*že sú pohanía spoludedičmi a spolutelom a spoluúčastníkmi Jeho zaslúbenia v Kristu Ježišovi skrze evanjelium...*“ (Ef 3:4-6) Dedičom patria skrze Ježiša Krista Božie zaslúbenia.

Pravá viera je ukotvená jedine v Božích zaslúbeniach. Prave Božie deti, skutoční dediči Ježiša Krista, veria každému Slovu, veria každému zaslúbeniu. V liste Rimanom 9:8 apoštol píše: „...*to jest, nie deti tela sú deťmi Božími, ale deti zaslúbenia počítajú sa za semä*“ a pokračuje v liste Rimanom 8:17: „*A jestli deťmi, tedy aj dedičmi, dedičmi Božími a spoludedičmi Kristovými; akže spolu trpíme, aby sme aj spolu boli oslávení.*“

Aj táto myšlienka je veľmi vzácna: „*Takže už nie si sluha, ale syn, a jestli syn, aj dedič Boží skrze Krista.*“ (Gal 4:1-7) **Najprv zaslúbenie, potom naplnenie, najprv so Spasiteľom, potom so spasenými.** Taký bol začiatok Novej zmluvy: Mária našla v Božích očiach milosť (Lk 1:30). Verila Slovu zaslúbenia (Iz 7:14), ktoré jej anjel Gabriel oznámil. Okamžite na ňu zostúpil Svätý Duch a naplnil sa verš 31: „...*a hľa, počneš v živote a porodíš syna a nazveš Jeho meno Ježiš* (hebrejsky Jahšua).“ (Lk 1:31) Tak sa naplnil Žalm 22:10: „*No, isteže si ty Ten, ktorý ma vložil do života matky...*“ [podľa nem. prekladu] Narodením Krista započal deň spásy a milosti (Iz 49:8, 2Kor 6:2). Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami (Jn 1:14) „*Lebo zákon je daný skrze Mojžiša; milosť a pravda stala sa skrze Ježiša Krista.*“ (v. 17) Apoštol Pavol poukazuje na to, že Boh zaslúbenia, ktoré dal otcom „...*naplnil ich deťom, nám, vzkriesiac Ježiša z mŕtvych...*“ (Sk 13:33) Náš Pán a Spasiteľ preliat Svoju drahú krv, zomrel za nás a daroval nám tak spásu. On všetkých Božích synov a dcéry do Svojej poslednej vôle menovite zahrnul.

Tak tomu verí krvou Božieho Syna vykúpený zástup. My prijíname Slovo ako semeno (Lk 8:11), Svätý Duch v nás plodí nový život a my sme znovuzrodení k živej nádeji ako Boží synovia a dcéry, ako stojí napísané: „...*znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým Slovom Boha a zostávajúcim na veky.*“ (1Pt 1:23) Jakub v tej súvislosti píše: „*A chcúc to tak, splodil nás Slovom pravdy, aby sme boli akousi prvotinou*

Jeho stvoreni!“ (1:18) Tak sa so spasenými naplnia Izaiáš 53:10: „***A Jeho semeno Mu bude slúžiť...***“ (Žalm 22:31 podľa nem. prekladu)

Duchovná orientácia na základe Božieho spásneho plánu

V poslednom prorokovi Starého zákona dal Boh zaslúbenie o tom, čo sa malo stať na začiatku Nového zákona (Mal 3:1). To bolo prvé zaslúbenie Starého zákona, ktoré sa naplnilo pri dedičoch Nového zákona. Naplnilo sa tak, že Pán pred Svojím príchodom poslal Svojho posla, aby Mu pripravil cestu. Ohľadom Jána Krstiteľa sám náš Pán povedal: „***Lebo toto je ten, o ktorom je napísané: »Hľa, Ja posielam Svojho anjela pred Tvojou tvárou, ktorý pripraví Tvoju cestu pred Tebou.«***“ (Mt 11:10)

Lukáš zhrnul, o čo sa v službe Jána Krstiteľa jednalo: „***A mnohých zo synov Izraelových obráti k Pánovi, ich Bohu ... a neposlúšnych k rozumnosti spravodlivých, aby pripravil Pánovi pripravený ľud.***“ (Lk 1:16-17, Mt 17:12-13)

Všetci, ktorí pri prvom príchode Krista našli u Boha milosť, sa vydali k Jordánu, verili Božej zvesti a nechali sa pokrstiť. Všetci, ktorí verili tomu, čo Ján Krstiteľ povedal: „***Ja vás krstím vodou na pokánie; ale Ten ktorý prichádza po mne, je mocnejší ako ja, ktorého obuv nosiť nie som hoden – Ten vás bude krstiť Svätým Duchom a ohňom***“ (Mt 3:11), sa iste zhromaždili v Jeruzaleme, pretože tam sa naplnilo zaslúbenie, že budú pokrstení Svätým Duchom.

Najprv prežili stodvadsiaty vo vrchnej dvorane naplnenie tak, ako ho povstálny Pán ešte raz oznámil pred Svojím vstúpením na nebesia v Skutkoch apoštolov 1:4-5: „***A zhromažďujúc sa s nimi prikazoval im, aby neodchádzali z Jeruzalema, ale aby čakali zaslúbenie Otcovo, o ktorom zaslúbení ste vraj počuli od Mňa; totiž že Ján krstil vodou, ale vy budete pokrstení Svätým Duchom už o nie mnoho dní.***“ Peter zhromaždenému ľudu vysvetlil, čo sa stalo, a ohľadom Spasiteľa objasnil: „***Vyvýšený súc tedy pravickou Božou a dostanúc zaslúbenie Svätého Ducha od Otca vylial toto, čo vy teraz vidíte a čujete.***“ (Sk 2:33) V ten istý deň pristúpilo k prvotnej Cirkvi približne 3 000 ľudí (Sk 2:37-41).

Peter v deň založenia novozákonnej Cirkvi poukázal aj na zaslúbenie Starého zákona z Joela 2: „**Ale toto je to, čo je povedané skrze proroka Joela: A bude v posledných dňoch, hovorí Boh, že vylejem zo Svojho Ducha na každé telo...**“ (Sk 2:16-17) Ešte stále žijeme v „posledných dňoch“, a preto sme taktiež poukazovať na to isté zaslúbenie krstu Duchom. Všetkým, ktorí teraz veria zvesti plného evanjelia, činia pokánie zo svojich hriechov a nechajú sa pokrstiť na meno Pána Ježiša Krista, ešte stále platí: „...**a dostanete dar Svätého Ducha.**“ (Sk 2:38)

Rovnako ako na začiatku, ešte aj dnes praví veriaci prežijú to, čo Boh zaslúbil: od obrátenia ku Kristu, cez odpustenie svojich hriechov, obnovenie, znovuzrodenie, krst Duchom až po zapečatenie Svätým Duchom. Naši bratia a sestry v prvotnej Cirkvi prežili z milosti plnú spásu. Apoštol píše, čoho boli účastní tí, ktorí vtedy Slovo prijali: „...**v ktorom aj vy počujúc Slovo pravdy, evanjelium svojho spasenia, v ktorom aj, uveriac, zapečatení ste Svätým Duchom zaslúbenia, ktorý je závdavkom nášho dedičstva na vykúpenie Božieho nadobudnutého vlastníctva, na chválu Jeho slávy.**“ (Ef 1:13-14) Potom prichádza napomenutie: „**A nezarmucujte Svätého Ducha Božieho, ktorým ste zapečatení ku dňu vykúpenia.**“ (Ef 4:30)

„Kto vo Mňa verí, ako hovorí Písmo...“ (Jn 7:38)

Musíme si uvedomiť, že vždy, keď v Novom zákone viac ako 150-krát čítame slová „**ako stojí napísané**“, „**ako hovorí Písmo**“, „**aby sa naplnilo Písmo**“, tak sa tým myslí Starý zákon. V Novom zákone máme 845 citátov zo Starého zákona, z toho 185 zo Žalmov. Z toho poznávame, aký je dôležitý dokonalý súlad Starého a Nového zákona. Brat Branham povedal 22. 8. 1965: „**Starý a Nový zákon sú dve polovice.**“

Po Svojom vzkriesení sa Pán zjavil dvom učeníkom na ceste do Emaus a vysvetlil im všetky biblické miesta Starého zákona, ktoré sa na Neho vzťahovali. „**Vtedy povedali jeden druhému: Či nehorelo v nás naše srdce, keď nám hovoril na ceste a keď nám otváral Písma?**“ (Lk 24:32)

Aj iným učeníkom pripomenul to, čo im pred Svojím utrpením a smrťou povedal: „**A povedal im: Toto sú Moje slová, ktoré som vám hovoril, keď som ešte bol s vami, totiž že sa musí**

naplniť všetko, čo je napísané o Mne v zákone Mojžišovom, v prorokoch i žalmoch. Vtedy otvoril ich um, aby rozumeli písmam.“ (Lk 24:44-45)

Apoštol Pavol započal svoj prvý list Cirkvi v Ríme nasledovne: „***Pavel, sluha Ježiša Krista, povolaný apoštol, oddelený k zvestovaniu evanjelia nášho Boha, ktoré vopred zaslúbil skrze Svojich prorokov vo Svätých Písmach...***“ (Rm 1:1-2) Tak, ako Pavol dosvedčil vo svojom prvom liste, tak to môžem z Božej milosti dosvedčiť až do posledného listu aj ja.

Božie evanjelium musí byť ďalej podávané presne tak, ako to bolo predpovedané a zaslúbené skrze Jeho svätých prorokov v Svätých Písmach a ako bolo apoštolmi odovzdané Cirkvi v Novom zákone. Platí to, čo napísal Peter: „***Tak musíte vedieť*** – je to Božie „***musíš***“ – ***predovšetkým to, že niktoré proroctvo Písma nedopúšťa vlastný výklad.***“ (2Pt 1:20)

Tak, ako je v testamente zjavená posledná vôľa toho, kto ho zanecháva, tak ukazuje Starý a Nový zákon dedičom, čo právoplatne vlastní. Pretože Boh naše mená napísal do Svojho testamentu a nás ustanovil ako dedičov, smieme mať účasť na tom, čo sa práve teraz deje v Božom kráľovstve. Tak iste, ako Boh v priebehu Nového zákona naplňa to, čo v Starom zákone zaslúbil, tak iste prežijú Boží synovia a dcéry ako právoplatní dediči naplnenie zaslúbení, ktoré sú pre nich určené. Všetci ostatní kráčajú pomimo, aj keď úprimne vyznávajú, že sú veriaci.

Pavol porovnáva pozemský testament a testament, ktorý nám zanechal Boh: „***Bratia, po ľudsky hovorím: Už uprávoplatnenej zmluvy človeka nikto neruší alebo ani k nej nepridáva ničoho.***“ (Gal 3:15). Hlavnou myšlienkou tejto dôležitej témy je to, že k testamentu, ktorý učinil Boh, nesmie byť absolútne nič pridávané ani nesmie byť z neho nič odnímané.

Pozemský testament rešpektujú všetci vrátane súdnej moci. Sú v ňom uvedené mená dedičov a nič sa na ňom nesmie meniť. Prečo nie je preukazovaný rovnaký rešpekt aj Bohu a Jeho testamentu? Prečo sú k originálu pridané toľké výklady a falošné učenia? (Gal 1:6-8)

Apoštol Ján, ktorý bol vo vyhnanstve na ostrove Patmos pre Božie Slovo a pre svedectvo Ježišovo, píše priamo v Zjavení 1:3: „***Blahoslavený, kto číta, a tí, ktorí čujú slová tohoto proroc-***

tva a ostríhajú to, čo je napísané v ňom, lebo čas je blízko.
Praví Boží dediči a spoludediči Ježiša Krista môžu prijať len to, čo v Božom testamente skutočne stojí čierne na bielom a čo je nám zanechané. Sú nazvaní blahoslavení, pretože verili celému Slovu a uchovávali vo svojom srdci, čo v ňom stojí napísané.

Na konci knihy Zjavenia je vyslovené toto vážne varovanie: „*Lebo ja osvedčujem každému, kto čuje slová proroctva tejto knihy, že keby niekto pridal k tomu, na toho Boh pridá rán, napísaných v tejto knihe; a keby niekto odňal zo slov knihy tohoto proroctva, tomu odníme Boh jeho diel z knihy života a z toho svätého mesta a z toho, čo je napísané v tejto knihe.*“ (Zj 22:18-19) Žiadne iné biblické miesto neopakoval a nezdôrazňoval brat Branham tak často. Bohom vyslovený rozsudok je konečný a pri všetkých, ktorí sa previnili, bude tak vykonaný.

Hneď potom je nám postavené pred oči, že to nepovedal nejaký prorok a ani apoštol Ján, ale Pán sám: „***Hovorí Ten, ktorý svedčí toto: Áno, prídem skoro!***“

Nevesta Krista svedčí len to, čo Duch v Slove povedal, a volá: „***Amen. Áno, prídi, Pane Ježišu!***“ (v. 20)

„*A Duch a Nevesta hovoria: Prídi! A ten, kto počuje, nech povie: Prídi! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo.*“ (v. 17)

Biblické usporiadanie

Všetci veriaci, ktorí veria, čo Boh v Starom a Novom zákone zaslúbil pre náš čas, vedia, že brat Branham vykonal svoje poverenie súvisiace so spásnymi dejinami (Mal 4:5-6): „*Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša...*“ (Mt 17:11, Mk 9:12) 18-krát podal správu o tom, čo mu bolo povedané z nadprirodzeného oblaku 11. 6. 1933 pri bohoslužbe s krstom v rieke Ohio. Opakujeme na tomto mieste to, čo povedal 10. 2. 1960: „***Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvesťou, ktorá predíde druhému príchodu Krista!***“

Skrze jeho službu boli Cirkvi zjavené **všetky** tajomstvá, ktoré boli v Slove skryté, od 1. Mojžišovej (obzvlášť o páde do hriechu) až po poslednú kapitolu Biblie. A ako stále znova opakoval, zvesť znie:

„Späť k Slovu! Späť na začiatok! Späť k Letniciam! Späť k učeniu apoštolov! Späť k Biblii!“

Aký je, pýtam sa, Bohom určený účel a aký je výsledok jeho poslania? „*Eliáš pravda príde prv a **napraví všetko.***“ (Mt 17:11) **O to sa teraz jedná – aby boli praví veriaci navrátení späť do pôvodného stavu veriacich, ako to bolo na začiatku.**

V Skutkoch apoštolov 13:24-25 sa Pavol odvoláva na Jána Krstiteľa a opakuje slová, ktoré vyslovil na konci svojej služby: „*Ja nie som Ten, o kom sa domnievate, že som. Ale hľa, za mnou ide Ten, ktorému nie som hoden rozviazať obuv Jeho nôh.*“

Cirkev musí na konci skrže pôsobenie Svätého Ducha prežiť plné znovunapravenie všetkých duchovných darov, všetkého ovocia Ducha a všetkých služieb (1Kor 12, 1Kor 14, Ef 4 a iné), ako to bolo v pôvodnej Cirkvi na začiatku. Je najvyšší čas, aby sa každý jednotlivec pred Bohom skúšal a hľadel do zrkadla Slova.

Pri pravom krste Duchom nie je vyslovených len pár cudzích slov starým jazykom, nie, pri tom je jazyk prečistený ohňom Svätého Ducha: „*A ukázali sa im rozdeľujúce sa jazyky ako čo by jazyky ohňa, a sadol na jedného každého z nich.*“ (Sk 2:3) Právě Božie deti hovoria v láske jeden s druhým a nie v nenávisti o iných. „*Každý, kto nenávidí svojho brata, je vrahom, a viete, že niktorý vrah nemá večného života, zostávajúceho v sebe.*“ (1J 3:15)

Jakob nepísal len o jazyku, ktorý je „*plný smrtonosného jedu*“ (3:8), ale povzbudzuje nás pred návratom Krista trpezlivo vytrvať a ako hospodár čakať na jarný i pozdný dážď (5:7). V liste Židom 10:35-36 sme vyzvaní: „*Tedy neodhodte svojej smelej dôvery, ktorá má veľkú odplatu. Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu...*“ – o to sa jedná – „*...odniesli zaslúbenie.*“ A ďalej stojí: „***Lebo ešte málo, máličko, a Ten, ktorý má prísť, príde a nebude meškať.***“

Veríme tomu, čo Písmo hovorí, totiž, že Boh Svoje dielo spásy sám dokoná, ako dokonal Svoje dielo stvorenia. Ján Krstiteľ nebol viac na zemi, keď Spasiteľ za tých Svojich dokoná spásu na kríži. Brat Branham nemusí byť na zemi, keď Pán vezme spasených domov. Boží testament hovorí len o návrate Krista, nie o tom, že sa vráti prorok.

Pán sám dokoná Svoje dielo so spasenými s veľkou mocou podľa Svojho Slova. Cirkev bola založená skrže mocné pôsobenie Svätého

Ducha, a tak to bude aj pri dokonaní. „*Nie silou ani mocou, ale Mo-
jím Duchom, hovorí Hospodin Zástupov.*“ (Zach 4:6)

„*Ale Ježiš im povedal: Mojím pokrmom je to, aby som činil vôľu
Toho, ktorý ma poslal, a dokonaj Jeho dielo.*“ (Jn 4:34)

Slová apoštola Pavla platia aj pre nás: „...*a práve preto dôveru-
jem, že Ten, ktorý započal vo vás dobré dielo, ho aj dokoná
a zachová až do dňa Ježiša Krista.*“ (Fil 1:6)

Vyslovil však aj nasledujúce varovanie v nádeji, že slová proro-
ka ohľadom nevery sa nenaplnia: „*Vidzte, vy pohŕdači, divte sa
a zmiznite, lebo ja konám dielo za vašich dní, dielo, ktorému neuve-
rite, keby vám niekto rozprával o ňom.*“ (Sk 13:41)

V liste Židom 12:26 apoštol písal v Božom poverení: „...*ktorého
hlas vtedy pohnul zemou, a teraz zaslúbil a povedal: Ja ešte
raz zatrasiem nie len zemou, ale aj nebom.*“ Tým sa odvolal na to,
čo je napísané v prorokovi Haggeusovi: „*Lebo takto hovorí Hospo-
din Zástupov: Ešte raz, po krátkom čase zatrasiem nebom i ze-
mou, morom i suchom.*“ (Hag 2:6)

Prorok Izaiáš už v Starom zákone oznámil, že Pán sám dokoná
Svoje dielo: „*Lebo Hospodin povstane ako na vrchu Peracím, bude
zúriť ako v údolí v Gibeone, aby učinil Svoje dielo, Svoje podiv-
né dielo; aby vykonal Svoju robotu, Svoju čudnú robotu.*“ (Iz
28:21)

V Novom zákone Pavol taktiež Svätým Duchom vedený zdôraz-
ňuje: „*Lebo dokoná Svoje dielo, skráti ho v spravodlivosti; lebo
rýchle dielo učiní Pán na zemi.*“ (Rm 9:28 podľa nem. prekladu) Na
to čakáme. Amen!

Presný priebeh udalostí pri návrate Krista

Pretože o tom, čo brat Branham povedal predovšetkým v kázaní
Vytrhnutie, sa rozširujú rôzne výklady, musí byť táto udalosť ešte
raz osvetlená Svätým Písmom.

Na mnohých miestach Nového zákona je reč o návrate Krista – aj
v čase apoštolov to predsa bola hlavná téma. Náš Pán a Spasiteľ
povedal oboje: „*idem vám prihotoviť miesto*“ a „*prídem zase
a poberiem si vás k Sebe*“ (Jn 14:2-3). Pravých kazateľov zvesti
sa týka: „*Lebo sme neišli za chytrácky vymyslenými bájkami, keď*

sme vám oznámili **moc a príchod** nášho Pána Ježiša Krista, ale ako takí, ktorí sme boli očitými svedkami Jeho veličenstva.“ (2Pt 1:16-21)

V nemeckej Biblii stojí slovo „návrat“ 17-krát, napríklad v Jakubovi 5:7: „A tedy pozhovajte, bratia, až **do návratu Pánovho**. Hľa, roľník očakáva vzácny plod zeme a čaká naň trpezlivo, až dostane včasný a pozdný dážď.“ [podľa nem. prekladu]

Apoštol Ján píše: „A teraz, dieťatká, zostávajme v Ňom, aby sme, keď sa ukáže, mali smelú dôveru a **neboli zahanbení pred Ním, pri Jeho návrate**.“ (1Jn 2:28 podľa nem. prekladu) Sú rôzne príchody Pána, my však čakáme na **druhý príchod**, na Jeho zasľúbený návrat (Ján 14:1-3).

V ev. Lukáša 24:50-51 a Skutkoch apoštolov 1:9-11 nachádzame správu tých, ktorí boli očitými svedkami nanebovzatia zmŕtvychvstalého Pána. Bolo im povedané: „**Tento Ježiš, ktorý bol vzatý od vás hore do neba, príde tak, ako ste Ho videli ísť do neba**.“ (Sk 1:11) Na základe Žalmu 47:6 náš Pán ako Víťaz z Golgoty, ako Ten povstálny, ktorý premohol smrť a diabla, s radostným pokrikom a pri zvuku trúby vystúpil na nebesia: „**Boh vystúpil s radostným pokrikom, Hospodin so zvukom trúby**.“ S víťazným pokrikom a Božou trúbou sa aj vráti, ako je to opísané v 1. Tesaloničanom 4:13-17.

Tam doslova stojí: „**Ale nechceme, bratia, aby ste nevedeli o tých, ktorí zosnuli, aby ste sa nermútili ako aj ostatní, ktorí nemajú nádeje. Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak i Boh tých, ktorí zosnuli, skrze Ježiša privedie s Ním**.“ Teraz nasleduje to „Tak hovorí Pán!“: „**Lebo to vám hovoríme Slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli. Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi s neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv; potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria. A takto budeme vždycky s Pánom**.“ Zreteľnejšie to už povedané byť nemôže!

Každý, kto pozorne číta verše 13 a 14, poznáva, komu je adresované volanie k prebudeniu vo verši 16. Na rozdiel od tvrdenia mnohých ľudí sa v tom čase nejedná o zvesť, ktorá dlhé roky pred Jeho príchodom zaznieva žijúcim, ale o tých v Kristu zosnulých. Hneď po tom budeme my, ktorí žijeme, premenení a spoločne s nimi budeme na oblaku vytrhnutí k Pánu.

V 1. Korinťanom 15:50-58, kde Pavol píše o premenení tiel pri vytrhnutí, zdôrazňuje aj to, že návrat Krista sa udeje v okamihu – nie na etapy. Tam stojí: „*Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, **razom, v okamihu**, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi (pozri 1Tes 4:16) a mŕtvi vstanú neporušiteľní a my budeme premenení.*“ (v. 51-52) Kto tomu neverí, činí z Boha luhára (1J 5:10). Faktom však ostáva: „*Boh nech je pravdivý a každý človek luhár, ako je napísané: Aby si bol ospravedlnený vo svojich slovách a zvíťazil, keby si sa súdil.*“ (Rm 3:4)

Zvesť „*Hľa, ženích ide! Vyjdite mu v ústrety!*“ (Mt 25) zaznieva mnoho rokov. Brat Branham v kázaní *Vytrhnutie* jasne a zreteľne povedal: „**Najprv zaznie zvesť. Je čas očistiť lampy.**“ (4. 12. 1965) Mienil tým zvesť zjaveného Slova pre náš čas, s ktorou bol poslaný a ktorá predchádza druhému príchodu Krista. Jej účelom je vyvolanie von, oddelenie, znovunapravenie a príprava pravých veriacich na slávny deň návratu Ženícha.

V okamihu, keď On Svoju Nevestu vezme domov, sa naplní: „*Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka.*“ (Mt 24:27) a „*Vtedy budú dvaja na poli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. Dve budú mlieť vo mlyne; jedna bude vzatá a druhá zanechaná.*“ (Mt 24:40-41) Tak sa to stane pri návrate Krista.

Tak, ako bolo realitou telesné vzkriesenie a telesné nanebovstúpenie nášho Pána a Spasiteľa, tak bude realitou aj telesný návrat Ježiša Krista a tiež telesné vzkriesenie tých, ktorí zosnuli v Kristu, ako aj premenenie našich tiel a vytrhnutie.

Kto neverí, že Ježiš Kristus príde rovnako, telesne, ako do nebies vystúpil, je na základe 2. Jána 7 nielen falošný učiteľ, ale stojí pod antikristovským duchom: „*Lebo mnohí bludári vyšli do sveta, ktorí nevyznávajú Ježiša Krista, prišlého v tele. To je ten bludár a antikrist.*“ Všetci tí, ktorí učia, že Ježiš Kristus vraj už v roku 1963 opustil trón milosti a duchovne zostúpil, aby kládol nárok na tých Svojich, sú preto učitelia bludov a zvodcovia. Čo by bolo v tom prípade so všetkými tými, ktorí sa narodili až po roku 1960 alebo až potom uverili? Také učenie je nezmyselné, presne tak, ako každé iné bludné učenie.

Z celého srdca smieme Bohu ďakovať, že teraz môžeme veriť každému Božiemu Slovu. Znamenia času poukazujú na to, že Jeho

návrat je veľmi blízko, pretože náš Pán v súvislosti s udalosťami konečného času povedal: „*A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ (Lk 21:28)

Zvesť zjaveného Slova, ako bola darovaná bratovi Branhamovi, je pre nás vzácna. Ona skutočne predchádza druhému príchodu Krista tak, ako to 12. 1. 1961 potvrdil: „**Je to zvesť, ktorá predíde druhému príchodu Krista. To je to, čo anjel Pána povedal.**“

Boh to viedol tak, že na základe priameho Božieho povolania, ktoré prorok potvrdil, zvestujem Slovo a zverejňujem kázania brata Branhama. On na priamy príkaz Pána duchovný pokrm uskladnil a ja ho smiem na priamy príkaz Pána podávať ďalej a spolu so všetkými slúžiacimi bratmi rozdávať po celej zemi (Mt 24:45-47). Posledná zvesť tak dosahuje všetky národy a jazyky, ako to Pán sám povedal: „**A toto evanjelium kráľovstva bude hlásané po celom svete na svedectvo všetkým národom, a vtedy príde koniec.**“ (Mt 24:14)

Na základe poverenia, ktoré mi Pán dal, totiž: „...pošlem ťa do iných miest zvestovať Moje Slovo...“, cestujem po celom svete, aby som kázal Slovo, plné evanjelium, ako ho kázali brat Pavol a brat Branham. Slovo, Biblia, je mojím absolútom. Prorok predsa povedal: „**Nie láska je dokonalým dôkazom toho, že človek má skutočne Svätého Ducha, ale keď človek verí každému Slovu. Nie je to láska, nie hovorenie jazykmi, ale to, že človek prijíma každé Slovo.**“ (26. 7. 1964) Jedná sa teda nielen o to, aby sme počuli kázanie, ale Božie Slovo. Posledná zvesť obsahuje všetko, čo nám chce Boh povedať. Skrze zvesť bude Nevesta pripravená na slávny deň návratu Ženícha. Všetci vyvolení vedia, že čas je teraz veľmi blízko. Oni sú to, ktorí ako múdre panny vojdú so Ženíchom na svadobnú hostinu (Mt 25:10), ako stojí napísané: „...a Jeho manželka (nevesta) sa pripravila.“ (Zj 19:7).

Prehľadné objasnenie

Všetkým, ktorí sú oboznámení so službou brata Branhama, je známe, čo Boh v našom čase učinil – aj to, čo sa stalo 28. 2. 1963. Vtedy sa naplnilo videnie, o ktorom brat Branham často hovoril a mne osobne sa s ním zveril v decembri 1962: Pán sa mu zjavil na hore Sunset pri Tucsone v Arizone v nadprirodzenom oblaku, obklopený siedmimi anjelmi. Pri tom celým okolím otriaslo sedem

mocných úderov hromu. Bolo mu povedané: „Vráť sa do Jeffersonville, pretože bude otvorených sedem pečatí.“ Správa Dr. Jamesa McDonalda o nadprirodzenom oblaku spolu s fotografiou boli zverejnené v známom časopise *Science* vo vydaní z 19. 4. 1963 a v časopise *Life* zo 17. 5. 1963.

Od 17. do 24. 3. 1963 kázal potom brat Branham v Jeffersonville o siedmich pečatiach. Jednalo sa o zjavenie toho, čo ešte bolo skryté v Božom Slove (Zj 5).

Vyložil, že novozákonná Cirkev končí laodicejským časovým obdobím (Zj 3), ktoré trvá až do návratu Krista, a že Nevesta je potom ukázaná až v 19. kapitole pri svadobnej hostine. Bolo mu zjavené, že prvé štyri pečate (kap. 6:1-8) ukazujú antikrista v jeho štyroch stupňoch vývoja, na štyroch rôznych koňoch.

V piatej pečati (kap. 6:9-11) mu bolo zjavené, že duše zavraždených sú židovskí mučeníci, ktorí sa pevne držali svedectva Slova (Tóry, 5 Mojžišových kníh), vrátane 6 mil. zavraždených Židov počas holokaustu v Tretej ríši. Prosia Boha Pána o pomstu – kým praví veriaci kresťania sa modlia o odpustenie pre svojich nepriateľov.

Šiesta pečať sa vzťahuje, ako to brat Branham 23. 3. 1963 viackrát zopakoval, na čas po vytrhnutí, čas súženia. 10. 11. 1963 sa na to odvolal a povedal: „**Počas šiestej pečate, keď zaznejú trúby, opustil trón milosti, pretože Jeho dielo spásy bolo dokonalé.**“

V marci 1963 Baránok trón milosti neopustil, ako tomu mnohí zle porozumeli. Ešte stále žijeme v čase milosti a krv zmluvy je ešte stále na tróne milosti (Žd 4:16), na truhle zmluvy (3M 16:11-14, Žd 9:15-22) a ostane tam, až kým počas veľkého súženia nesčíselný zástup neobmyje svoje rúcha v krvi Baránka.

V marci 1963 nenastala ani žiadna polhodina ticha v nebesiach. V marci 1963 anjel zmluvy (Zj 10) nezostúpil na zem ani nepostavil Svoje nohy na zem a more. V marci 1963 nevydalo sedem hromov zo Zjavenia 10 svoje hlasy.

V marci 1963 brat Branham dostal zjavené presne to, čo bolo ukázané Jánovi na ostrove Patmos, keď vzal Baránok tajomnú knihu (Zj 5). Bohu buď vďaka za to, že nám bolo všetko jasne osvetlené, aby sme mohli správne usporiadať v minulosti, prítomnosti a budúcnosti naplnenie toho, čo bolo zjavené. Pečate predsa nebudú

zjavené až po vytrhnutí Nevesty, ako mnohí učia. Z Božej milosti sú už tu Neveste zjavené. Prorokovi Danielovi bolo povedané: „**A ty, Danielu, zavri tie slová a zapečat' knihu až do času, keď bude mať byť koniec. Mnohí budú spytovať a rozmnožia sa vedomosť.**“ (Dn 12:4) Žijeme v konečnom čase, smieme knihu skúmať a sme vďační za Zjavenie, ktoré Boh v našom čase daroval. Amen.

Brat Branham čítal zodpovedajúci biblický text prvých šiestich pečatí. Čo sa deje počas šiestej pečate (Zj 6:12-17) nám zreteľne ukazuje, že to je po vytrhnutí: „**A videl som, keď otvoril šiestu pečať a hľa, povstalo veľké zemetrasenie a slnce sčernelo ako srsténé vrece a mesiac bol celý ako krv...**“ (verš 12) Šiesta pečať končí výrokom: „...lebo prišiel ten veľký deň Jeho hnevu, a kto môže obstáť?“ (v. 17)

V Zjavení 7:1-8 je daný štyrom anjelom súdu pokyn: „*Neškodte zemi ani moru ani stromom, dokiaľ nepopečatíme služobníkov nášho Boha na ich čelách.*“ (v. 3) To sa týka zapečatenia 144 000 z 12 kmeňov izraelských počas tri a pol roka trvajúcej služby dvoch svedkov (Zj 11). Až potom môžu na zem prísť súdy trúb.

Vo veršoch 9 až 17 je ukázaný verný nesčíselný zástup, ktorý musel prejsť cez veľké súženie a svoje rúcha obmyl v krvi Baránka.

Text siedmej pečate brat Branham vo svojom kázaní nečítal, len prvý verš Zjavenia 8 o tichu v nebesiach. Prvý verš znie nasledovne: „*A keď otvoril siedmu pečať, nastalo mlčanie na nebi ako za pol hodiny.*“

Od verša 2 je nám zreteľne ukázané, čo sa potom stane: „*A videl som tých sedem anjelov, ktorí stoja pred Bohom, a dalo sa im sedem trúb.*“

V **súde prvej trúby** zhorela tretina zeme a stromov (v. 7),

v **súde druhej trúby** (v. 8-9) sa tretina mora zmení na krv (v. 8-9),

v **súde tretej trúby** (v. 10-11) sa jedná o tretinu riek,

v **súde štvrtej trúby** (v. 12) bude zasiahnutá tretina mesiaca a hviezd.

Potom nasleduje trojnásobné beda všetkým obyvateľom zeme a varovanie pred poslednými ranami súdu zvyšných troch anjelov trúb (v. 13).

Keď zatrúbi piaty anjel (9:1-12), nasleduje **piaty súd trúby**: všetci ľudia budú 5 mesiacov trápení okrem tých už zapečatených 144 000 (Zj 7:3-4), ktorí ostanú uchovaní.

Počas šiesteho súdu trúby (v. 13-21) zabijú štyria anjeli súdu, ktorí sú zviazaní ku hodine, dňu, mesiacu a roku pri Eufrate, tretinu ľudstva (v. 15).

Až potom, čo šesť anjelov trúb a štyria mimoriadni anjeli súdu vykonali svoje poverenie, zaznie v Zjavení 10:7 oznámenie: „...*ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval Svojim sluhom prorokom.*“

V mene Ježiša Krista prosím všetkých, aby s veľkým rešpektom čítali Zjavenie 10 od začiatku. **Tam Pán sám zostúpi ako Anjel Zmluvy zahalený v oblaku a obklopený dúhou, vo Svojej ruke má otvorenú knihu a ako právoplatný vlastník, skrze ktorého bolo všetko stvorené, postaví jednu nohu na zem a druhú na more** a skríkne „*velikým hlasom, ako keď reve lev. A keď skríkol, prehovorilo sedem hromov svoje hlasy.*“ (v. 3)

17. 3. 1963 čítal brat Branham text zo Zjavenia 10 a povedal: „**Ak ste si všimli, je to Kristus. V Starom zákone je nazvaný Anjelom zmluvy. Teraz prichádza priamo k Židom, pretože Cirkev je dokonaná.**“ Ako to brat Branham asi 50-krát povedal, skrze siedmeho zvestovateľa Cirkvi nám boli zjavené **mnohé** tajomstvá. Tu sa však jedná o Izrael, o siedmeho anjela trúb a o „**Božie tajomstvo**“ (Kol 2:2-3) – a **to je Ježiš Kristus, náš Pán** (1Tim 3:16). Vtedy ho Židia nepoznali, ale potom pohliadnu na Toho, ktorého prebodli (Zach 12:10, Jn 19:37, Zj 1:7)

A opäť prechádzame k Starému zákonu a vidíme, že potom sa naplňa druhá časť Malachiáša 3:1 a **Anjel zmluvy príde do Svojho chrámu**. Že sa jedná o úsek pre Izrael, o Jeruzalem a horu Sion, na ktorej je zhromaždených 144 000 (Zj 14), je „Tak hovorí Pán!“ vo Svojom Slove:

„*A Hospodin bude revať zo Siona a z Jeruzalema vydá svoj hlas, a budú sa chvieť nebesia i zem, ale Hospodin je útočišťom svojmu ľudu a pevnosťou synom Izraelovým.*“ (Joel 4:16)

Až keď Pán ako Lev z kmeňa Júdovho zareve (Jer 25:30, Hoz 11:10, Joel 3:16, Zj 10:3), vydá sedem hromov svoje hlasy. Ale hlas z neba prikázal: „*Zapečať to, čo hovorilo sedem hromov, a nepíš toho!*“ (v. 4) Amen. Pred tým majú veľký rešpekt všetci tí, ktorých mená stoja v knihe života zabitého Baránka. Pravé Božie deti veria len tomu, čo stojí napísané v Starom a Novom zákone, a nie výkladom a falošným učeniam. Rozlišujú medzi siedmimi hromami, ktoré vydajú svoje hlasy v Zjavení 10, a mocnými hromami z 28. 2. 1963, o ktorých brat Branham často hovoril, obzvlášť 24. 3. 1963. Tieto boli úplne prirodzené a boli sprevádzané zemetrasením, ktoré otriaslo celým okolím hory Sunset v Arizone, takže sa z hory skotúľali aj kamene a vrcholky stromov boli orezané. Kamene a stromy som v decembri 1968 videl na vlastné oči pri vyhliadkovej jazde, na ktorú pozval brat Pearry Green z Tucsonu viacerých kazateľov. Keď brat Branham hovoril o siedmich hromoch, jeho myšlienky sa iste vracali k tomuto nadprirodzenému prežitiu.

Opäť sa vraciame k Starému zákonu, aby sme presne zistili, koľko času ešte ostáva potom, čo Anjel Zmluvy prisahal: „*Na to som počul hovoriť muža, oblečeného v lanovom rúchu, ktorý stál nad vodami rieky, a videl som, že pozdvihol svoju pravicu i svoju ľavicu k nebu a prisahal na Živého na veky, že na určený čas určených čias a pol času, a keď ukončia rozmetávať silu svätého ľudu, dokoná sa to všetko.*“ (Dan 12:7) Amen. Vďaka buď Bohu za presnosť Starého a Nového zákona! V Starom zákone je určené, čo sa stane. V Novom zákone vidíme čo, ako a kedy sa naplní.

V Zjavení 11:1-14 je meraný chrám a je tam presne opísaná služba dvoch svedkov, ktorí vystúpia v Jeruzaleme: Bude trvať 1 260 dní, čo je presne 3 a pol roka. Po službe oboch prorokov, keď už chrám bude stáť (Zj 11:1, 16:1), budú zavraždení a vzatí do nebies. Potom bude vyliatych sedem čias hnevu: „*A videl som iný div na nebi, veľký a prepodivný: sedem anjelov, majúcich sedem posledných rán, pretože nimi sa dokoná hnev Boží.*“ (Zj 15:1) Na konci času súženia po poslednom tri a pol roku = 42 mesiacov (Zj 11:2) bude potom vyhlásené kráľovské panovanie: „*Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho Pána a Jeho Krista a bude kraľovať na veky vekov.*“ (Zj 11:15+17, Lk 1:33, Iz 9:6) Môže to byť napísané zreteľnejšie a prehľadnejšie, ako nám to je zanechané v Biblii?

Častá otázka:

„Prečo vzal Boh Svojho služobníka domov tak skoro?“

Brat Branham bol požehnaný Boží muž a prorok. Už ako sedemročnému mu bolo povedané z mocného vetra, ktorý prudko pohyboval listami v korune topoľa: „**Nefajči, nepi ani žiadnym iným spôsobom nepoškrvňuj svoje telo, pretože keď budeš starší, je pre teba pripravené dielo.**“ 7. mája 1946 ho navštívil anjel, ktorý vstúpil do jeho izby v nadprirodzenom svetle a povedal mu: „**Neboj sa, som k tebe poslaný z Božej prítomnosti... Ako boli dané dve znamenia Mojžišovi, tak v spojení s darom uzdravovania budú dané dve znamenia aj tebe.**“ V jedinečnej službe brata Branhama sa zopakovalo aj to, čo sa dialo v čase nášho Pána skrze prorocký dar zjavenia. Brat Branham sa pritom odvolával obzvlášť na príklady so Šimonom Petrom a Natanaelom v ev. Jána 1:40-51, ako aj na príhodu so ženou pri Jákobovej studni v kapitole 4. Pri modlitbe za chorých sa často odvolával aj na Jána 5:19: „*Syn nemôže robiť nič sám od Seba, iba to, čo vidí činiť Svojho Otca, lebo čokoľvek On činí, to podobne činí aj Syn.*“ Vo videní videl veci zo života osoby, ktorá prišla k modlitbe. V jeho zhromaždeniach v Nemecku a USA som bol na vlastné oči a uši svedkom tejto jedinečnej služby. Trikrát, totiž v roku 1955 v Karlsruhe, v roku 1958 v Dallase a v roku 1962 v Jeffersonville mne osobne povedal veci, ktoré mu boli zjavené.

On, ktorý videl počas 33 rokov vo videniach, čím trpela osoba, ktorá stála pred ním v modlitebnej rade, on, ktorý sa v mnohých zhromaždeniach modlil za tisíce ľudí, z ktorých boli mnohí uzdravení na mieste, on, skrze ktorého započalo po 2. svetovej vojne prebudenie s uzdravovaním, pretože dovtedy ešte nikto nepočul o Billy Grahamovi ani Oralovi Robertsovi, on, ktorý viac ako 1 650-krát povedal: „Tak hovorí Pán!“ a vždy to bolo „Tak hovorí Pán!“, bol vo veku 56 rokov po tragickej nehode neočakávane odvolaný domov.

18. 12. 1965 sa brat Branham vo svojom Forde vydal na 2 500 km dlhú cestu z Tucsonu v Arizone do Jeffersonville v Indiane. Urobil si poznámky ku štvorhodinovému kázaniu o „Ceste hada“, ktoré chcel kázať vo svojom domovskom zbore v Jeffersonville. V blízkosti mesta Amarillo v Texase počas rozhovoru so sestrou Branhamovou – dcéra Sára sedela na zadnom sedadle – minul výjazd a musel učiniť krátku obchádzku. Jeho syn Billy Paul, ktorý so svojou rodinou cestoval napred a mal so sebou v aute aj Jozefa,

čakal na svojho otca za výjazdom. Potom pokračovali brat Branham a Billy Paul ďalej. Blízko Friony v Texase prešlo náhle iné auto vo veľkej rýchlosti cez stredovú čiaru a čelne narazilo do auta brata Branhama. Sedemnásťročný opitý vodič a jeho spolujazdec boli na mieste mŕtvi. Brat Branham bol ťažko ranený, rovnako ako sestra Branhamová. Dcéra Sára utrpela ťažké pomliaždeniny. 24. 12. 1965 brat Branham v nemocnici podľahol svojim zraneniam. Sestra Branhamová a Sára prežili.

Pre rodinu a veriacich zvesti konečného času to bol veľký šok. Všetci sa pýtali: „Prečo sa to stalo?“ Brat Branham predsa ešte 4 týždne predtým, 27. 11. 1965 dvakrát krátko po sebe povedal: „Nezomriem. Ešte raz pôjdem na koni cestou.“

Prečo to Boh dopustil? Všetci sme sa v živote už raz pýtali: „Prečo Boh to i ono dopustil?“ Mohli by sme sa vrátiť do raja a pýtať sa: „Prečo Boh Pán, ktorý sa prechádzal po záhrade Eden, dopustil, aby satan zviazol Evu?“ Obzvlášť Židia by sa mohli pýtať: „Prečo Boh dopustil holokaust?“ Prečo? Prečo? Tak by sme sa mohli stále znova pýtať.

Boh tiež dopustil, že Ján Krstiteľ prišiel o život nepochopiteľným spôsobom – sŕatím hlavy (Mt 14:1-12). Jeho služba bola bezpochyby ukončená. Proroci sú ľudia ako my a musia napriek najvyššiemu povolaniu v spásnych dejinách zomrieť ako ľudia (Žd 11:32-40). Aj služba brata Branhama skončila, inak by ho Boh neodvolal domov.

Ako som už v minulosti zmienil, v tom čase som nevedel, čo sa stalo, ale večer 24. 12. 1965 som videl brata Branhama vo videní, oblečeného v obleku, ako bol na oblaku, naklonený dopredu, vzatý domov.

Komu to pripadá zarážajúce, tomu nech je povedané, že aj zmŕtvychvstalý Spasiteľ bol vzatý na oblaku: „...*podňal ho oblak a vzal spred ich očí.*“ (Sk 1:0)

Obaja proroci zo Zjavenia 11 budú potom, čo ich služba v Jeruzaleme skončí, zavraždení a tiež vzatí na oblaku: „*A vystúpili do neba v oblaku. A ich nepriatel'ia hľadeli na nich.*“ (v. 12)

Aj my budeme pri vytrhnutí vzatí na oblaku: „...*potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do povetria.*“ (1Te 4:17)

Zhrnutie

Povedzme úplne zreteľne ešte raz: Každé Božie Slovo je pevnou súčasťou Božieho testamentu a my musíme prijímať evanjelizačnú, učiteľskú aj prorockú časť od prvého až do posledného verša. Ja som sa pri svojom zvestovaní vždy odvolával len na to, čo stojí napísané v Starom a Novom zákone, a to aj budem činiť. To je moja povinnosť voči Božím dedičom a spoludedičom Ježiša Krista, tak iste, ako vo mne prebýva pravdivosť Božia.

V uplynulých 50 rokoch uviedli „odborníci na Branhama“ do obehu mnoho falošných učení. Nikto z nich však až dodnes nemôže vydať svedectvo o svojom Božom povolaní. Čítajú citáty o „siedmich hromoch“, „videní so stanom“, „treťom ťahu“ atď., atď. a potom kážu vlastné názory bez toho, aby ich podložili a preskúšali Svätým Písmom, a Bibliu zvyčajne už vôbec neatvárajú. Vrcholom je zmena, ktorú vykonali v Jeffersonville. Až do 80. rokov sa používal názov „Spoken Word Publications“ – „Vydavateľstvo hovoreného Slova“ a siedmy verš zo Zjavenia 10 bol hlas siedmeho anjela. Potom bol vyhlásený za „Hlas Boží“ („Voice of God“). Odvtedy mali všetci vlastnými ušami počuť v kázaniach Boží hlas, pretože každé slovo, ktoré prorok vyslovil, má byť vraj Božím Slovom, Božím hlasom. Tak bol brat Branham, ktorý bol už predtým mnohými uctievaný ako „Slovo zjavené v tele“, ako „Pomazaný“, ako „Syn človeka“, úplne oficiálne predstavený ako „Boh“.

William Marion, syn Charlesa a Elly Branhamovcov, bol jednoduchý človek, ako to sám často hovoril – hriešnik, zachránený z milosti („a sinner saved by grace“). Jakub píše o prorokovi Eliášovi: „*Eliáš bol človek, ktorý trpel podobným ako my...*“ (5:17) Aj brat Branham bol človek ako my. Ako často pred kázaním rozprával historiky a prežitia! Jeho koníčky boli poľovníctvo a rybárčenie. Ako mladík bol dobrý boxer. Tak o tom hovoril 22. 8. 1950: „Vyhrál som 52 profesionálnych zápasov.“ Jeho kritici spočítali, ako často sa preriekol. V priebehu pár minút dvakrát povedal: „Enoch putoval 500 rokov s Bohom.“ Enoch však žil len 365 rokov (1M 5:23)! Alebo: „Enoch bol siedmy po Noachovi“, namiesto „po Adamovi“. Sedemnásťkrát zmienil rok 1977, obzvlášť v kázaní zo 6. 8. 1961 o 70 Danielových týždňoch. Čítal knihy Dr. Larkina a Uriaha Smitha, a preto nadobudol dojem, že rok 1977 bude 50. milostivý rok a do neho sa všetko skončí, nastane vytrhnutie a USA budú zničené. Povedal však: „Neprorokujem, predpovedám, že všetko, čo mi bolo

ukázané vo videniach v roku 1933, sa do roku 1977 splní.“ Ešte 8. 7. 1965 povedal brat Branham plný nádeje: „Tak čakám na veľký čas, keď pôjdem jedného dňa do Izraela a budem im môcť priniesť evanjelium“ a 11. 7. 1965: „Moja služba v Afrika ešte neskončila.“

Bohu buď vďaka, že som od začiatku všetkému správne porozumel, aj tomu, čo brat Branham povedal ako človek. Zažil som ho aj ako človeka, jedol som s ním pri jednom stole, sedel som s ním v jednom aute, osobne som sa s ním 10 rokov poznal. Jeho ľudská stránka a veci, ktoré sám zo seba povedal, predsa nemenia nič na neomylnnej a jedinečnej službe, ktorú v priamom Božom poverení vykonal. Za to sme vďační, pretože sa ešte stále naplňajú dôrazné slová nášho Pána: „*Amen, amen vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma; a kto Mňa prijíma, prijíma toho, ktorý Mňa poslal.*“ (Jn 13:20)

Zostáva však pravdou, že Boh Svojej slávy nedá nikomu. Pán poslal všetkých Svojich služobníkov, ale češť a klaňanie patria navždy Bohu samotnému. Nepotrebujeme ďakovať Mojžišovi, Eliášovi ani Petrovi či Pavlovi, a ani bratovi Branhamovi nie. Kult človeka a modloslužbu odmietame. Pre pravých uctievačov ešte stále platí: „*Boh je duch a tí, ktorí sa mu modlia, musia sa modliť v Duchu a v pravde.*“ (Jn 4:24)

Chaos spôsobili len tzv. „branhamisti“. Ak by nevytrhli citáty zo súvislosti a neučinili z toho vlastnú zvesť, bolo by všetko dobré. Žiaľ aj brat, ktorý viedol 11. 4. 1966 pohreb proroka v Jeffersonville a od 30. 8. 2015 leží v mauzóleu v Tucsove, rozširoval svoje vlastné názory a učenia v knihe „Skutky proroka“ (The Acts of the Prophet). K nim patrí aj to, že vzkriesenie mŕtvych nastane spolu s veľkým zemetrasením na kalifornskom západnom pobreží USA a že brat Branham bude mať potom najmenej 30 dní mimoriadnu službu v stane. Stojí tam dokonca tvrdenie, že mu to povedal prorok spolu s tým, čo bude on v stane robiť! Všetkým, ktorí sa sami povolali a dosadili, od začiatku a až dodnes šlo len o to stavať do popredia proroka, aby si u prostých veriacich vytvorili rešpekt. Božie Slovo, Bibliu, viac nerešpektujú a neberú naň ohľad – spása, odpustenie, zmierenie a znovunapravenie nie sú zvestované, Ježiš Kristus tam viac vôbec nie je kázaný. Stále znie len: „The prophet said...“ – „Prorok povedal...“ Tí v Berei boli šľachetnejší: „...*prijali Slovo s celou ochotou a skúmali Písma každý deň, či je tomu tak.*“ (Sk 17:11)

Zdôrazňujem ešte raz: Ak by nebol zvestovateľ, tak by nebola ani žiadna zvesť. Boh všetko dopredu predurčil. Všetky pravé Božie deti sú za službu brata Branhama vďačné, veria Božej zvesti, sú spojené s Bohom a z milosti prežijú dokonanie.

Všetci proroci a apoštoli mali svoj čas, svoju službu a nie sú viac na zemi, ale to im zjavené Slovo ostáva naveky, a to zvestujeme (1Pt 1:25) Posledná, čistá biblická zvesť teraz dosiahla všetky národy. Ostáva len jedna otázka, ktorú smú položiť len Bohom povolaní a Ním poslaní: **„Pane, kto uveril našej zvesti? A komu bolo zjavené rameno Hospodínovo?“** (Iz 53:1) **„A zase ako budú kázať, keď nebudú poslaní? Ako je napísané: Aké krásne sú nohy tých, ktorí zvestujú pokoj, tých, ktorí zvestujú dobré veci!“** (Rm 10)

Potom, čo Pán Svojim učeníkom vysvetlil podobenstvá o nebeskom kráľovstve, položil im otázku: **„Či ste porozumeli tomuto všetkému? A oni mu povedali: Áno, Pane.“** (Mt 13:51) Porozumeli sme všetkému my? Aj podobenstvu o dvoch rôznych semenách? (v. 37-38) Porozumeli sme správne aj tomu, čo brat Branham často tajomne povedal v minulom čase, akoby sa to už stalo, aj keď to ešte leží v budúcnosti? Celé Zjavenie je predsa napísané tak, akoby všetko už ležalo v minulosti. Ján videl, čo sa stalo, videl dokonca zostúpiť nový Jeruzalem i nové nebesia a novú zem.

V záverečnej modlitbe 24. 3. 1963 brat Branham vyjadril: **„Prosím ešte, Pane, aby si mi pomohol. Budem stále slabší, Pane, a viem, že moje dni sú spočítané, preto Ťa prosím o Tvoju pomoc. Daj, aby som bol verný, čestný a úprimný, Pane, aby som bol schopný zvesť niesť ďalej, ako je to pre mňa určené! Keď príde čas a ja budem musieť skončiť, keď prídem k rieke a začnú prichádzať vlny, ó, Bože, nech potom tento meč môžem odovzdať niekomu, kto je úprimný a nesie pravdu.“**

Na začiatku rozširovania zvesti, ku ktorému ma Boh Pán sám určil, bolo Slovo. Až neskôr vystúpili muži, ktorí skrze citáty o siedmich hromoch, o treťom ťahu alebo o videní so stanom a iných témach zasiali svoje výklady. Ja kážem Božie Slovo, ktoré ostáva naveky: V ňom nestojí nič o siedmich hromoch, videní so stanom, ani treťom ťahu. Nemôžem o tom povedať skutočne nič, patrilo to k službe brata Branhama a to rešpektujem.

Pavol vo svojich apoštolských listoch stále znova vyslovoval varovanie pred bludnými učeníami, ako prvé v Skutkoch apoštolov 20:

„Ba aj z vás samých povstanú mužovia, ktorí budú hovoriť prevrátené veci, aby tiahli učeníkov za sebou.“ (v. 30) A tiež: „A prosím vás, bratia, žeby ste mali pozor na tých, ktorí robia rôznice a pohoršenia na odpor učeniu, ktorému ste sa vy naučili, a stráňte sa ich.“ (Rm 16:17) Skrze biblické zvestovanie, ktorým som bol poverený, sa nikdy neudialo rozdelenie, naopak: praví veriaci sú zjednocovaní pod Kristom, hlavou.

V piatich posledných rozhovoroch, ktoré som mal s bratom Pearry Greenom na konci roka 2014 a začiatkom roka 2015, mi povedal, že po ďalšom rozdelení v jeho zbore je teraz v Tucsone 9 zborov zvesti. V rozhovore trikrát zdôraznil: „Brat Frank, verím, že tvoje povolanie je tak pravé, ako bolo to Pavlovo na ceste do Damasku.“ Chcel prísť a dosvedčiť to pred zborom, ale s respirátorom nemohol do lietadla.

Celkom iste nepotrebujem, aby nejaký človek potvrdil povolanie a poslanie, to počas viac ako polstoročia učinil Boh. Ale nikto si nedokáže predstaviť, akú bolesť a smútok mi v súvislosti s mojou priamou zodpovednosťou pred Bohom spôsobuje falošný vývoj. Všetci bratia, ktorí rozširujú falošné učenia, sú proti pravému nosičovi Božej zvesti. Moje svedectvo je však rovnaké ako to Pavlovo: „Ale Pán stál pri mne a posilnil ma, aby mnou bola plne vykonaná kázeň evanjelia, a aby ho počuli všetky národy, a bol som vytrhnutý z tlamy lva...“ (2Tm 4:17)

„Všetkým národom musí byť kázané evanjelium“

Ešte nikdy sa na zemi nestalo, že by bolo Božie Slovo osobne prinesené vo viac ako 650 mestách v 156 krajinách a skrze mnohé televízne programy dosiahlo celý svet. Pán by zopakoval Matúša 24:14 a nahlas povedal: „Dnes sa naplnilo toto Písmo vo vašich ušiach.“ (Lk 4:21)

Na zhromaždenia, ktoré sa konajú každý mesiac tu v misijnom centre v Krefelde, prichádza často viac ako 1 000 veriacich nielen z celej Európy, ale aj z Afriky a zámoria. Približne 1 600 zborov v 172 krajinách sa zároveň pripája cez internet. Vďaka simultánnemu prekladu do 12 jazykov môžu kázania počúvať všetci naživo. Všetci, ktorí Božie Slovo počujú a veria mu, sú požehnaní a majú priamu účasť na poslednom Božom pôsobení. Tak iste, ako čistá Božia zvesť dosahuje končiny sveta, tak iste stojí návrat Krista pred dverami.

Pred Jeho návratom má byť Cirkev-Nevesta privedená späť do rovnakého kroku a na všetkých miestach byť jedno srdce a jedna duša. Výsledkom čistej zvesti, ktorá teraz zaznieva ako volanie k prebudeniu, bude Ženíchovi privedená čistá Nevesta Slova. Ktokoľvek je v zajatí falošných rozdelení, môže teraz prijať nápravu (Rm 16:17-20). Všetci, ktorí patria k Cirkvi-Neveste, musia byť spojení v Božej láske, posvätení v Slove pravdy a prežívať svoju prípravu, aby pri návrate Krista vošli na svadobnú hostinu (Mt 25:10, Zj 19:7-9)

Dokonanie Nevesty smieme prenechať milovanému Ženíchovi. On sám dokoná Svoje dielo vo všetkých, ktorí patria k Cirkvi-Neveste, „...aby si ju postavil pred Seba slávnou, Cirkev, nemajúcu škrny alebo vrásky alebo niečoho takého, ale aby bola svätá a bezvadná.“ (Ef 5:27) Tam vojde len dokonalá láska. **„Blahoslavení čisti srdcom, lebo oni budú vidieť Boha.“** (Mt 5:8)

„A tomu, ktorý vás môže upevniť podľa môjho evanjelia a podľa kázne Ježiša Krista, podľa zjavenia tajomstva, zamlčaného cez večné časy, ale zjaveného teraz a oznámeného skrze prorocké písma podľa nariadenia večného Boha cieľom poslušnosti viery medzi všetkými národmi – **jedinému, múdremu Bohu skrze Ježiša Krista sláva na veky vekov. Amen.**“ (Rm 16:25-27)

Prosím, nezabudnite: Sme dediči Boží a spoludediči Ježiša Krista a sme určení k tomu, byť s Ním v sláve.

„...ako máme všetko Jeho božskej moci, darovanej k životu a k pobožnosti, pravou známosťou Toho, ktorý nás povolal vlastnou slávou a hrdinskou cnosťou, čím sú nám darované preveľké a predrahé zaslúbenia, aby ste sa tým stali účastnými božskej prírody uniknúť porušeniu, ktoré je na svete v zlej žiadosti.“ (2Pt 1:3-4)

Božie požehnanie nech spočívne na vás všetkých.

V Božom poverení pôsobiaci

Bro. Frank

Misijné cesty počas posledných mesiacov do 12 krajín Ďalekého východu a Afriky boli veľmi namáhavé, ale sprevádzané mimoriadnymi požehnaniami. Tisíce ľudí zblízka i zďaleka prišli na každé zhromaždenie, taktiež v Paríži 10. 7 a v Rumunsku 17. 7.

Fotografia ukazuje zhromaždenie 10. 4. 2016 v Cotonou v Benine v Afrike.

Modlitba

*Milovaný Pane, spomeň si na zmluvu, ktorú si s nami uzavrel,
kru, ktorú si preliat,
zasľúbenia, ktoré si nám dal,
a daruj Svojim dedičom z milosti Svoj večný život.*

Kontakt na vydavateľa

Misijné centrum Krefeld

Postfach 100707, D-47707 Krefeld, Nemecko

Tel. +49 2151 545151

Fax: +49 2151 951293

E-mail: volksmission@gmx.de

www.freie-volksmission.de

Ak máte záujem dostávať literatúru na rôzne biblické témy,
napíšte nám na adresu:

Slobodná ľudová misia Slovensko

I. Krasku 18, 917 05, Trnava

Tel. 033 5342 991, 0905 414 701

E-mail: info@misia.sk

www.misia.sk

Priame prenosy zo zhromaždení môžete sledovať každý prvý víkend v mesiaci v sobotu večer o 19:30 a v nedeľu ráno o 10:00 na stránkach www.misia.sk. Kázania je možné počuť v 13 rôznych jazykoch po celom svete. Priamy prenos zo zhromaždení v Zürichu je dostupný na internete poslednú nedeľu každého mesiaca o 14:00 v angličtine, nemčine, francúzštine a slovenčine na stránkach www.misia.sk.

Ďalšie kázania v češtine nájdete na stránkach **[youtube.com](https://www.youtube.com)** na kanáli s názvom [svobodnalidovamisie](https://www.youtube.com)